

ОРГАНІЗАЦІЯ ВНУТРІШНЬОГО ТРАНЗИТНОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ ДІТЕЙ З ВАДАМИ ЗОРУ

У даний час проблема інвалідності, особливо дитячої, є надзвичайно актуальною. Ці питання обговорюються на спеціальних сесіях Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ), різних форумах міжнародного та державного управління. Так, згідно зі статистичними даними ООН, люди з обмеженими можливостями становлять близько 15% населення Землі, серед яких 120 млн – це діти [1].

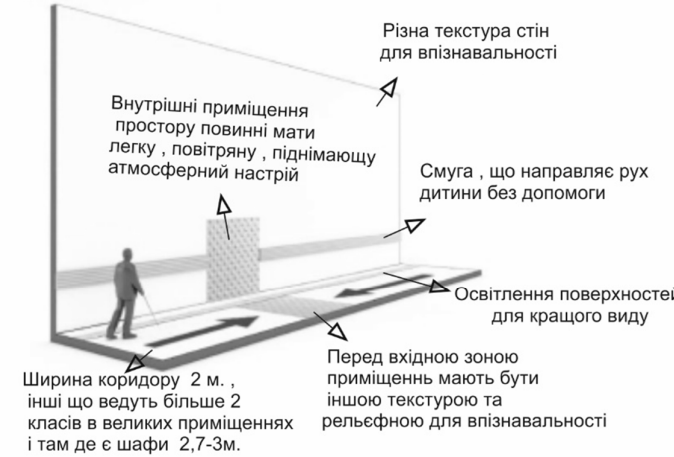
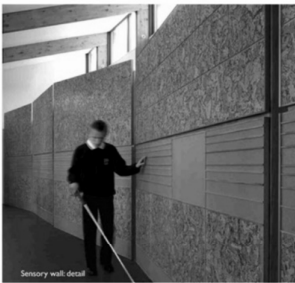
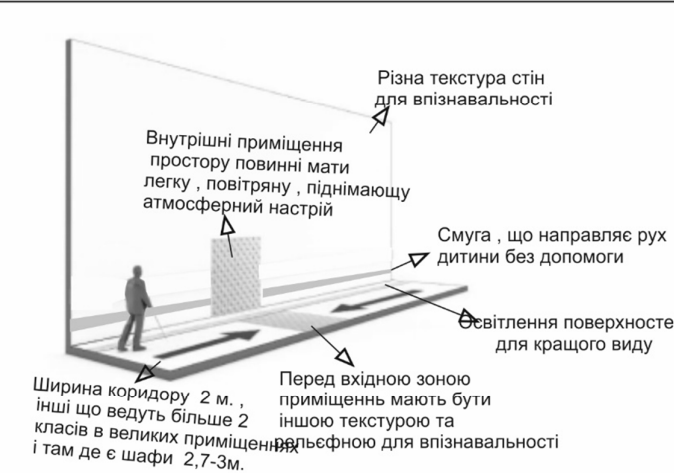

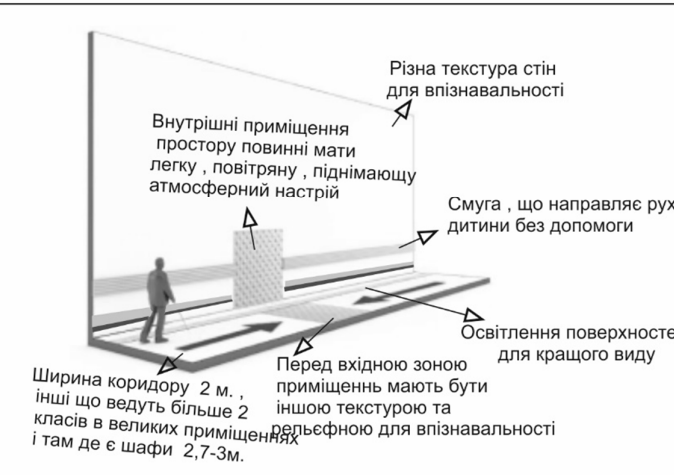
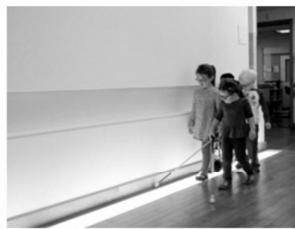
На основі аналізу українських та закордонних досліджень, пов'язаних із організацією просторів для дітей із порушенням органів зору різного ступеня, визначено, що в сучасних проєктах навчальних закладів для дітей із вадами зору повинні бути використані спеціальні планувальні та візуальні принципи проєктування середовища.

Оптимізувати довжину комунікаційних зв'язків усередині будівлі можливо за рахунок розміщення максимальної кількості приміщень на мінімальній довжині транзитного простору. Це можна зробити при двосторонньому розміщенні планувальних елементів.

Горизонтальні комунікації відносяться до лінійних транзитних просторів. Це коридори, галереї, «внутрішні вулиці». Залежно від їхньої конфігурації транзитний простір може будуватися за такими схемами: розімкнена, замкнена, мережева схеми. Найбільш зручною є розімкнена схема. Залежно від величини і форми ділянки будівництва транзитний простір може мати прямолінійну, ламану, криволінійну або композитну конфігурацію [2].

Важливою умовою забезпечення ефективності орієнтування дітей з вадами зору є безперешкодність шляхів. Це запобігання розміщенню колон, пілонів, інженерного обладнання та предметного наповнення у просторі, що призначений для руху.

Вагомою вимогою забезпечення ефективності орієнтування незрячих – це стаціонарність предметного середовища. Доцільно не використовувати в таких закладах елементів, що трансформуються. Це найбільш ефективно для спеціалізованих споруд через постійність функціональних процесів у них. Відсутність необхідності у трансформаціях дозволяє створювати архітектурно завершені структури, конфігурація яких визначається умовами невізуального орієнтування [2].

<p>Тактильна поверхня</p>		 <p>Школа Hazelwood, Глазго, Шотландія</p>
<p>Заглиблення частини поверхні</p>		 <p>Приклад інтер'єру якірного центру для сліпих дітей Денвер, США</p>
<p>Світлова і тактильна смуги</p>		 <p>Приклад інтер'єру якірного центру для сліпих дітей Денвер, США</p>

Література

1. Новосельчук Н. Е. *Формирование интерьерной среды для абилитации детей* / Н. Е. Новосельчук // *Архитектура : сборник научных трудов / редкол.: А. С. Сардаров (гл. ред.) [и др.]*. – Минск : БНТУ, 2021. – Вып. 14. – С. 159-165.

2. Комаров К. О. *Принципи архітектурної організації внутрішніх транзитних просторів з урахуванням особливостей незорового сприйняття: дис. канд. арх: 18.00.01 / К. О. Комаров*. – К., 2013. – С. 51.